

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νύξ ὥρας 10

1. Παρασκευή. † Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων τῶν ἐν Ῥώμῃ († 284).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Οἱ τῶν ἀποστόλων», Δόξα, «Ἀπόστολοι ἅγιοι»· κοντάκιον «Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας».

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ ἄνευ Παρακλητικῆς.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος· εἰς τὸ Καὶ νῦν τοῦ στίχου θεοτοκίον «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῶν ἀναργύρων*» (Παρακλ., ἤχ. πλ. β', Τετάρτη ἑσπέρας).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τοῦ κανόνος τῶν ἁγίων προηγεῖται ὁ κανὼν τῆς μικρᾶς παρακλήσεως τῆς Θεοτόκου «*Υγρὰν διοδεύσας*»· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοιξω τὸ στόμα μου*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Κοντάκιον «*Προστασία*»· Ἀπόστολος: τῶν ἁγίων, Νοεμ. 1η, «*Ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ*» (Α' Κορ. ιβ' 27-ιγ' 8)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα*» (Μτθ. ι' 1, 5-8)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

2. Σάββατον. † Κατάθεσις τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις (473).

Ἡ ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναῖον.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου· τὸ δὲ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς λέγεται ἅπαξ.

Μεσονυκτικὸν τὸ τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκιον δις· κανόνες οἱ δύο τοῦ Μηναίου (μετὰ τῶν εἰρμῶν

τοῦ α´). Καταβασίαι δὲν λέγονται, πλὴν μόνον ἐκ τοῦ β´ κανόνος οἱ εἰρμοὶ τῆς γ´, ς´, η´ καὶ θ´ ὥδῃς εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν ψάλλομεν δὲ καὶ «*Τὴν τιμιωτέραν*» ἀλλὰ μετὰ τοὺς αἶνους, δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ κοντάκιον τοῦ Μηναίου «*Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς*»· Ἀπόστολος: τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμ., «*Εἶχεν ἡ πρώτη σκηγή*» (Ἑβρ. θ´ 1-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Σεπτ. εἰς τὸν ὄρθρον, «*Ἀναστάσα Μαριάμ*» (Λκ. α´ 39-49, 56)· «*Ἄξιον ἐστί*»· «*Ποτήριον σωτηρίου*».

Σημείωσις. Ἐνθα ἐορτάζεται ἐπισημότερον ἡ ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου, γίνεται εἴσοδος ἐν τῷ ἐσπερινῷ καὶ ψάλλονται εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*».

3. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ´ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἰακίνθου μάρτυρος († 108). Ἀνατολίου Κων/λεως († 458), Θεοδότης μάρτυρος († 712), Γερασίμου τοῦ νέου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Μεγάλου Χωρίου Εὐρυτανίας († 1812). Ἦχος β´· ἑωθινὸν γ´.

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκιον «*Θεοτόκε ἀειπάρθενε*» κοντάκιον «*Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Παρήλθεν ἡ σκιά*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα «*Ἡ ἀνάστασίς σου*» κ.λπ. μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν «*Ὡ θαύματος καινοῦ*».

Ἀπολυτικίον «*Ὅτε κατήλθες*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν´ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «*Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον δῖς (μετὰ τοῦ Δόξα), Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ´) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ´ ᾠδῆς τὰ μεσώδια τοῦ Μηναίου· ἀφ´ ς´ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ γ´ ἀναστάσιμον «Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ γ´ ἑωθινὸν «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ὅτε κατήλθες» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. γ´ ἐπιστ., «Δικαιωθέντες ἐκ πίστεως» (Ῥωμ. ε´ 1-10)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. γ´ Μαθ., «Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός» (Μτθ. ς´ 22-33).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

4. Δευτέρα. Ἀνδρέου ἐπισκόπου Κρήτης, ποιητοῦ τοῦ μεγάλου κανόνος. Μιχαὴλ Χωνιάτη ἐπισκόπου Ἀθηνῶν († 1220).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§ 1-32). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. δ´ ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. θ´ 18-33)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. δ´ ἐβδ. Μαθ. (Μτθ. ια´ 2-15).

5. Τρίτη. Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἁγίῳ Ὁρει Ἄθω († 1000) καὶ Λαμπαδοῦ ὁσίου.

Ἡ ἀκολουθία ἐορτάσιμος, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, δίχα Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος· ἀπολυτίκιον «Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν σου», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν ἡ λιτὴ τοῦ ἁγίου. Εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι οἱ εἰρημοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ὁσίου. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον 5ης Δεκ.· Ἀπόστολος: τοῦ ὁσίου, Σαβ. κζ´ ἐβδ. ἐπιστ., «Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε´ 22-ς´ 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμ. δ´

έβδ. Ματθ., «Πάντα μοι παρεδόθη» (Μτθ. ια΄ 27-30)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

6. Τετάρτη. Σισόη ὀσίου τοῦ μεγάλου († 429). Λουκίας μάρτυρος († 301), Ἀπολλωνίου, Ἐπιμάχου, Ἀλεξανδρίωνος μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. δ΄ έβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ια΄ 2-12)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. δ΄ έβδ. Ματθ. (Μτθ. ια΄ 20-26).

7. Πέμπτη. † Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος (δ΄ αἰ.), Θωμᾶ ὀσίου τοῦ ἐν Μαλεῶ (ι΄ αἰ.).

Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. (7 Ἰουλ. § 1), «εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς ἁγίας ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς μετὰ τῆς τοῦ ὀσίου Θωμᾶ τοῦ ἐν Μαλεῶ ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν», ἢ τοι μετὰ τῶν ὕμνων τῆς Παρακλητικῆς (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§ 2-30).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἐσπέρια εἰς στίχους 6, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ὀσίου 3 «*Θεοφεγγῆ σε φωστῆρα*» κ.λπ., καὶ τῆς ἁγίας ἔτερα 3 «*Μάρτυς ἀθληφόρε*» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτῆς «*Ἐκ δεξιῶν τοῦ σωτῆρος*», Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον προσόμοιον θεοτοκίον «*Πανύμνητε κατάβαλε*». Εὐθύς (ἄνευ εἰσόδου) «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον κ.τ.λ., ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον (ὡς σημειοῦται εἰς τὸ Μηναῖον) τὰ «στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου», εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἁγίας «*Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου*» (Παρακλ., Δευτ. ἑσπέρας, ἦχος β΄). Ἀπολυτίκιον «*Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον αὐτοῦ θεοτοκίον τῆς Τετάρτης ἑσπέρας «*Τὸν Λόγον τοῦ Πατρός*» (Παρακλητικῆ, εἰς τὰ θεοτοκία ἀπολυτίκια), ἡ ἑκτηνῆς καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως καὶ ἡ εὐχὴ τῆς ἀπολύσεως.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον δις καὶ τὸ θεοτοκίον, ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν. Καθίσματα τὰ τῆς Παρακλητικῆς. Ο ν΄ χῦμα καὶ κανόνες, ὁ α΄ τῆς Παρακλ. μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς «*Στερέωσον ἡμᾶς*», αἰτησις καὶ τὰ μεσῶδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀφ΄ ς΄ ὁ εἰρμὸς «*Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων*», αἰτησις, τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἁγίας καὶ τὸ συναξάριον. Εἰς τὸν στίχον «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η΄

ᾠδῆς «Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός· «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς «Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Αἵτησις, τὸ ἕξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος «Ἡ δωδεκάς ἡ ἅγια» καὶ τὰ κάτωθι τῆς ἁγίας·

Ἦχος γ', πρὸς «Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις»

Ἐν οὐρανοῖς ὡς μάρτυς, Κυριακὴ σὺ τῷ Θεῷ, παρισταμένη ἐνδόξως, πάντας ἡμᾶς τοὺς εὐσεβῶς, μνήμην τὴν σὴν ἐκτελοῦντας, σῶξε σεπταῖς σου πρεσβείαις.

Θεοτοκίον (ὅμοιον)

Ἰερωτάταις κόρη, Κυριακῆς τῆς σεμνῆς, πρεσβείαις φύλαττε πάντας, δούλους τοὺς σοὺς ἐκ τῶν δεινῶν, καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης, ὡς προστασία τοῦ κόσμου.

«Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χ ὤ μ α κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰώνων, στιχηρὰ τῆς Παρακλητικῆς 3, εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εἶτα «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λ.π., τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον τοῦ τέλους τοῦ ὄρθρου «Ὅτι πάντων ὑπάρχεις» (Παρακλ., εἰς τὸ τέλος).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ καθ' ἡμέραν (γενικαὶ τυπικαὶ διατάξεις §29). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ια' 13-24)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἔβδ. Ματθ. (Μαθ. ια' 27-30). Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ἑορτάζοντας τὴν μνήμην τῆς μεγαλομάρτυρος ναοῦς, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ τάξιν. Ἐὰν τυχὸν δὲν ὑπάρχη ἰδιαιτέρα φυλλάς, μετὰ τὸ ἕξαποστειλάριον λέγονται αἶνοι (τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ 3 προσόμοια τῆς ἁγίας εἰς 4, Δόξα, τὸ εἰς τὸν στίχον τοῦ ἑσπερινοῦ ἰδιόμελον «Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν», Καὶ νῦν, «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου»). Δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν προκείμενον καὶ ἀλληλοῦντιον μαρτυρικά (4 Δεκ.)· Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, Πέμ. ιε' ἔβδ. ἐπιστ., «Πρὸ τοῦ ἔλθεῖν τὴν πίσιν» (Γαλ. γ' 22-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. ιε' ἔβδ. Ματθ., «Ἦκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς» (Μαρκ. ε' 24-34)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

- 8. Παρασκευή.** Προκοπίου μεγαλομάρτυρος († 303)· Θεοφίλου όσιού του έκ Ζίχνης († 1548), Άναστασίου ιερομ. έξ Ίωαννίνων († 1734).

Ἡ ακολουθία του μεγαλομάρτυρος, οὔσα ήμιοροτάσιμος, ψάλλεται κατά την διάταξιν του Μηναιού μετά Παρακλητικῆς (όρα έμπροσθεν εις τας γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§2-30). Εις τον έσπερινόν άνευ εισόδου. Εις τον όρθρον άνευ καταβασιών οί αίνοι του Μηναιού, ή μικρά δοξολογία χῦμα και απόστιχα αίνων έκ τῆς Παρακλητικῆς. Εις την θ. λειτουργίαν Άπόστολος: μεγαλομάρτυρος, όν ζητει Κυρ. λβ' έπιστ. (Α' Τιμ. δ' 9-15)· Εὐαγγέλιον: ήμέρας, Παρ. δ' έβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 1-8). Δυνατόν όμως έν τῷ όρθρῳ νά ψαλλῆ δοξολογία μεγάλη (παραλειπομένων τῶν αποστίχων τῶν αίνων)· τότε εις την λειτουργίαν λέγεται Εὐαγγέλιον του άγίου, Ίουλίου 8 (Λκ. ς' 17-19, θ' 1-2, ι' 16-21)· κοινωνικόν «Είς μνημόσυνον».

Σημείωσις. Ἐνθα τυχόν έορτάζεται ό μεγαλομάρτυς, ή ακολουθία λέγεται έκ τῆς οικείας φυλλάδος άνευ Παρακλητικῆς, μετ' εισόδου εις τον έσπερινόν· εις τον όρθρον, κανόνες ό τῆς μικρῆς παρακλήσεως τῆς Θεοτόκου και ό του άγίου· καταβασίαι οί είρμοι «Άνοιξω τό στόμα μου»· δοξολογία μεγάλη· εις την λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· άναγνώσματα του άγίου.

- 9. Σάββατον.** Παγκρατίου ιερομάρτυρος έπισκ. Ταυρομενίας (α' αϊ.). Διονυσίου του ρήτορος και Μητροφάνους όσιών τῶν έν Ἄθῳ, Μιχαήλ νεομάρτυρος (Πακνανᾶ) του Ἄθηναίου († 1770).

Ἡ ακολουθία του Σαββάτου με ἀλληλοῦα εις τον όρθρον (βλέπε έμπροσθεν εις τας γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§ 45-51) και τὰ 8 νεκρώσιμα εύλογητάρια. Άπόστολος: ήμέρας, Σαβ. δ' έβδ. έπιστ. (Ῥωμ. ς' 11-17)· Εὐαγγέλιον: ήμέρας, Σαβ. δ' έβδ. Ματθ. (Μτθ. η' 14-23).

- 10. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ'.** Τῶν έν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας 45 μαρτύρων († 319). Γρηγορίου έπισκόπου Ἄσσου. Ἡχος γ', έωθινόν δ'.

Είς την θ'. Άπολυτίκιον «Άπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε» κοντάκιον «Ὡς άπαρχάς».

Είς τον έσπερινόν. Ὁ προοιμιακός και τό Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀσπόρως ἐκ θεοῦ Πνεύματος».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «Ἀκατάληπτε μόνη κυριαρχία», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», ἀπολυτίκιον «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ΄ ὠδῆς τὸ μεσῷδιον τοῦ Μηναίου κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ΄ ς΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἐπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ δ΄ ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες» καὶ θεοτοκίον ὅμοιον «Τὸ Χαίρετε φθεγξάμενος».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ δ΄ ἑωθινὸν «Ὁρθρος ἦν βαθύς», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. δ΄ ἐπιστ., «Ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας» (Ῥωμ. ς΄ 18-23)· Εὐαγγέλιον: Κυρ.

δ' Ματθ., «*Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοῦμ*» (Μτθ. η' 5-13).

Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν»*.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 11. Δευτέρα.** Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος († 451). Ὁλγας ἱσαποστόλου († 969), Νεκταρίου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Βρουύλων († 820).

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τῆς ἁγίας ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ (τυπικὸν 11ης Ἰουλίου §§1-3). Τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τῆς ἁγίας, Δευτ. ιε' ἐβδ. Ματθ., «*Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολύς*» (Μρ. ε' 24-34). Κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου (μετὰ τῶν εἰρημῶν) καὶ ὁ τῆς ἁγίας. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενής*». Ἐξαποστειλάρια, αἶνοι, δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον «*Λίαν εὐφρανας*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Προστασία*»· Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, Κυρ. ις' ἐπιστ., «*Συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν*» (Β' Κορ. ς' 1-10)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ, «*Ἠρώτα τις τῶν Φαρισαίων*» (Λκ. ζ' 36-50)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

- 12. Τρίτη.** Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου τῶν μαρτύρων (β' αἰ.).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§ 1-32). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ε' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιδ' 9-19)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ε' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 14-17, 22-30).

- 13. Τετάρτη.** Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου ὁσίου τοῦ Σαββαΐτου († 794), μάρτυρος Γολινοῦ.

Ἀπόστολος: ἀρχαγγέλου, 8ης Νοεμ. (Ἐβρ. β' 2-10)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8ης Νοεμ. (Λκ. ι' 16-21).

- 14. Πέμπτη.** Ἀκύλα ἀποστόλου (Πρξ. ιη' 2). Ἰούστου μάρτυρος, Ἰωσήφ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, Νικοδήμου ὁσίου τοῦ Ἀγιορείτου († 1809).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιε' 17-29)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 46-ιγ' 3).

Σημείωσις. Ἐνθα ἐορτάζεται ὁ ὄσιος Νικόδημος, καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου (ψαλλομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις), καὶ ἀναγινώσκονται τὰ εἰς τὴν οἰκειάν φυλλάδα κείμενα ἀναγνώσματα.

15. Παρασκευή. Κηρύκου μάρτυρος καὶ Ἰουλίττης τῆς μητρὸς αὐτοῦ († 305).

Προκείμενον, ἦχος δ', «Ὁ κατοικίζων στείραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραينوμένην», στίχος «Αἰνεῖτε, παῖδες, Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου»· Ἀπόστολος: τοῦ μάρτυρος, Ἰουλ. 15 (Α' Κορ. ιγ' 11-ιδ' 5)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ε' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 3-9).

Σημείωσις. Ἐὰν τυχὸν ψαλῆ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τῶν ἁγίων μαρτύρων (ἐκ τῆς οἰκειᾶς φυλλάδος ἢ ἐξ ὠρισμένων ἐκδόσεων Μηναιῶν), λέγεται ἄνευ Παρακλητικῆς, μετ' εἰσόδου εἰς τὸν ἐσπερινόν· εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Εὐαγγέλιον τῶν μαρτύρων, ὁ ζῆτει Σαβ. ι' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ιζ' 24-ιη' 4)· κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε, παῖδες, Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου· ἀλληλουῖα».

16. Σάββατον. Ἀθηνογένους ἱερομάρτυρος († 311).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μετ' ἀλληλουῖα εἰς τὸν ὄρθρον (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§45-51) καὶ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ε' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. η' 14-21)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ε' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 9-13).

17. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄. «Τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (451)». Μαρίνης μεγαλομάρτυρος (δ' αἰ.). Ἦχος δ', ἑωθινὸν ε' (Τυπικὸν 17ης Ἰουλίου § 2 ἐν συνδυασμῷ μετ' τὸ Τυπικὸν τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγ. πατέρων).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε» κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἶδησις. Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων πατέρων κεῖται ἐν τῷ Μηναιῷ μεταξὺ 13ης καὶ 14ης Ἰουλίου.

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*KYRIE, EKEKRAΞA*» ἀναστάσιμα 4, τῶν πατέρων προσόμοια 3 «*Σὲ τὸν ἀπερίγραπτον*» κ.λπ. καταλιμπανομένου τοῦ τετάρτου, καὶ τῆς μάρτυρος ἕτερα 3, Δόξα, «*Τὰς μυστικὰς σήμερον*», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἀκολουθίας τῶν πατέρων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῆς ἀγίας «*Ἐκ δεξιῶν τοῦ σωτήρος*», Καὶ νῦν, [κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.] τὸ ἰδιόμελον τῶν πατέρων «*Ἀποστολικῶν παραδόσεων*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», «*Ὑπερδοξασμένος εἶ*», Δόξα, «*Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ*», Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, εἶτα τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἀγίας ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ὑπερδοξασμένος εἶ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινόν (ε') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρωμῶν), εἷς τῶν πατέρων μετὰ στίχου «*Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ...*», καὶ εἷς τῆς μάρτυρος μετὰ στίχου «*Ἄγία τοῦ Θεοῦ...*» ἀπὸ γ' ὥδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μεσώδιον κάθισμα τῶν πατέρων «*Φωστήρες ὑπέρλαμπροι*», Δόξα, τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς μάρτυρος «*Μαρίνα μάρτυς*», Καὶ νῦν, τὸ μεσώδιον θεοτοκίον τῶν πατέρων «*Ταχὺ δέξαι, δέσποινα*»*· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον

* Τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς μάρτυρος ἔχει θεοτοκίον τὸ «*Κατεπλάγη Ἰωσήφ*», ὃ περ ὅμως ἐψάλη ἤδη εἰς τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα πρὸ τῶν εὐλογηταρίων· πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναλήψεως αὐτοῦ ὠρίσθη τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον τοῦ μεσώδιου καθίσματος τῶν πατέρων.

και ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου». «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ε' ἀναστάσιμον, τῶν πατέρων «Πατέρων θεῶν σήμερον», τῆς ἁγίας «Μαρίνα μάρτυς Κυρίου» καὶ θεοτοκίον ὁμοιον «Χρυσοπλοκάτατε πύργε».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ* ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 «Ὀλην συγκροτήσαντες» κ.λπ. εἰς 4, εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῶν πατέρων «Τῶν ἁγίων πατέρων ὁ χορός», Καὶ νῦν, «Ἵπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§ 64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», τὸ τῶν πατέρων, τῆς ἁγίας, καὶ τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς Κυρ. τῶν πατέρων Ἰουλίου– Κυρ. τῶν πατέρων, 11 Ὁκτ., «Πιστὸς ὁ λόγος καὶ περὶ τούτων» (Τίτ. γ' 8-15)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 18 Ἰαν., «Ἵμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

18. Δευτέρα. Αἰμιλιανοῦ, Παύλου, Θεῆς καὶ Οὐαλεντίνης τῶν μαρτύρων († 363).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ς' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ις' 17-24)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ς' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 10-23).

* Ἐνθα τιμᾶται ἰδιαίτερος ἡ ἁγία Μαρίνα, τότε εἰς τοὺς αἶνους ψάλλονται στιχηρὰ ἀναστάσιμα 2, τῶν πατέρων προσόμοια 3 (εἰς τοὺς στίχους τῶν αἶνων), καὶ τῆς ἁγίας ἕτερα 3 μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «Ἵπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου», β) «Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου» (πρβλ. Τ.Μ.Ε. Δεκ. 12 §3· Μαΐου 8 §18· Μαΐου 21 §12 καὶ §26).

- 19. Τρίτη.** Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου, καὶ Δίου, ὁσίων († 380).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ς' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. α' 1-9)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ς' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 24-30).

- 20. Τετάρτη.** † Ἠλιού προφήτου τοῦ Θεοσβίτου (940 π.Χ.).

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ προφήτου ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν στίχον τοῦ ἐσπερινοῦ, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ προφήτου*» (Παρακλ., ἦχ. πλ. β', Τετάρτη ἐσπέρας). Τὸ ἀπολυτίκιον ἐν τε τῷ ἐσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ ἐπισηφραγίζεται μετὰ τοῦ ὁμοῦ α' θεοτοκίου «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*». Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ τῆς Θεοτόκου μικρὸς παρακλητικὸς κανὼν «*Υγρὰν διοδεύσας*» καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «*Προστασία*». Ἀπόστολος τοῦ προφήτου, Ἰουλίου 20, «*Υπόδειγμα λάβετε*» (Ἰακ. ε' 10-20)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρ. α' ἔβδ. Λουκᾶ, «*Ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι*» (Λκ. δ' 22-30). Κοινωνικὸν «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις· ἀλληλούια*».

- 21. Πέμπτη.** Ἰωάννου ὁσίου καὶ Συμεῶν ὁσίου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ († 590). Παρθενίου ἐπισκόπου τῶν Ῥαδοβιζίων Ἄρτης.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ς' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. γ' 18-23)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ς' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 36-43).

- 22. Παρασκευή.** Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς τῆς καλλιπαρθένου μυροφόρου (α' αἰ.), Μαρκέλλης παρθενομάρτυρος.

Εἰς τὰ κεκραγάρια τοῦ ἐσπερινοῦ τὰ τρία προσόμοια τῆς ἁγίας «*Μύρα προσεκόμισας*» κ.λπ. καὶ τὰ διὰ τὸν στίχον ἕτερα 3 «*Χριστοῦ φανέντος*» κ.λπ., Δόξα, «*Πρώτη κατιδοῦσα*», Καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον· ἀπόστιχα τὰ τῆς Παρακλητικῆς, Δόξα, Καὶ νῦν, τὰ τοῦ Μηναίου. Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου (ὄρα ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις § 2-30). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ς' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 5-9)·

Εὐαγγέλιον: μυροφόρου, Τρίτης δ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. η' 1-3). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

23. Σάββατον. Φωκᾶ ἱερομάρτυρος. Ἰεζεκιήλ τοῦ προφήτου (600 π.Χ.), Πελαγίας ὁσίας τῆς ἐν Τήνῳ († 1834).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «*Θεὸς Κύριος*» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§ 31-44). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σάβ. ς' ἑβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. θ' 1-6)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ς' ἑβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 18-26).

24. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ϛ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Χριστίνης μεγαλομάρτυρος († 300). Ἀθηναγόρου τοῦ ἀπολογητοῦ, Θεοφίλου τοῦ Ζακυνθίου τοῦ ἐν Χίῳ μαρτυρήσαντος († 1635). Ἦχος πλ. α', ἑωθινὸν ς'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Καὶ τρόπων μέτοχος*» ἀντὶ κοντακίου τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «*Θεῖαις ἐπιγνώσεσιν*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἀγίας «*Ὡς ἀλάβαστρον μύρου*», Καὶ νῦν, «*Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «*Τῇ χριστωνύμῳ σου κλήσει*», Καὶ νῦν, «*Ὡ θαύματος καινοῦ*» (Παρακλητική, ἦχος β', Σαβ. ἑσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, «*Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ*», Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ «*Ἀγγελικῇ ὁράσει*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α' στιχολογίας τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «*Χαῖρε, πύλη Κυρίου*»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ς') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς μεσῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «'Ἀνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «'Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «'Ἅγιος Κύριος», τὸ ε' ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος», τὸ τῆς ἀγίας «Ὡς εὔχρηστον καὶ τίμιον» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Γεραίρουσι τὸν τόκον σου».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἀγίας τὰ 4 ἰδιόμελα «Δοξάζομέν σου, Χριστέ» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α') «'Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου», β') «Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου», Δόξα, τὸ ε' ἑωθινὸν «'Ἐὼντως εἰρήνη», Καὶ νῦν, «'Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «'Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «'Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ», καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ε' ἐπιστ., «'Ἐχοντες χαρίσματα» (Ῥωμ. ιβ' 6-14)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ε' Ματθ., «'Εμβάς ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον» (Μτθ. θ' 1-8).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «'Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 25. Δευτέρα.** † Ἡ κοίμησις τῆς ἀγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ὀλυμπιάδος διακόνου († 408-410) καὶ Εὐπραξίας († 413) ὁσίων· μνήμη τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ε' Οἰκουμενικῆς συνόδου (553).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἔχει ἀκριβῶς εἰς τὸ Μηναιὸν. Τὰ τῆς λιτῆς στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας ἅπαξ εἰς τὸν ἑσπερινὸν καὶ δις εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὸ δεύτερον. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «'Ἀνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «'Ἄπας γηγενῆς»· μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν τὸ ἀπολυτί-

κιον ἄπαξ. Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀπολυτικά «*Ζωὴν τὴν κηύσαν*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Μηναίου «*Προγόνων Χριστοῦ*» προκειμένον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς 25ης Ἰουλίου Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, 23 Σεπτ. «*Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν*» (Γαλ. δ' 22-27)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαβ. ς' ἐβδ. Λουκᾶ, «*Οὐδεὶς λύχνον ἄψας*» (Λκ. η' 16-21)· κοινωνικὸν «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις· ἀλληλούια*».

26. Τρίτη. † Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος (β' αἰ.), Ἐρμολάου ἱερομάρτυρος († 305).

Ἡ ἀκολουθία, ἐορτάσιμος οὔσα, ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου, ἄνευ Παρακλητικῆς.

Εἰς τὸν ἔσπερινόν γίνεται εἴσοδος, εἰς δὲ τὰ ἀπόστιχα μετὰ τὸ δοξαστικὸν Καὶ νῦν, «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῆς ἀθληφόρου*» (Παρακλ., ἤχ. πλ. β', Τετάρτη ἐσπέρας). Ἀπολυτικίον μόνον τῆς ἁγίας «*Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*».

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἀπολυτικίον «*Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει*» (δὶς μετὰ τοῦ Δόξα), Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*». Κανόνες ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» «*Τὴν τιμιωτέραν*». Εἰς τοὺς αἴνους Καὶ νῦν, «*Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου*» (Παρακλ., ἤχ. β', Δευτ. ἐσπέρας). Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Προστασία*» προκειμένον καὶ ἀλληλουιάριον μαρτυρικά (25 Νοεμ.)· Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, Πέμ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ., «*Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν*» (Γαλ. γ' 23-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. ιε' ἐβδ. Ματθ., «*Ἦκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς*» (Μθ. ε' 24-34)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

27. Τετάρτη. † Παντελεήμονος μεγαλομάρτυρος τοῦ ἱαματικοῦ († 305).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικίον «*Τὴν σπουδὴν σου*» κοντάκιον «*Τὸν καὸν σου, πάνσεμνε*».

Ἡ ἀκολουθία ἐορτάσιμος οὔσα ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, δίχα Παρακλητικῆς. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου, 27 Ἰουλ. ἢ Τρ. ιβ' ἔβδ. Λουκᾶ*, «*Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων*» (Λκ. κα' 12-19)· κανόνες οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χοροὶ Ἰσραήλ*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης*» (6ης Αὐγούστου)· Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, 26 Ὀκτωβρίου, «*Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι*» (Β' Τιμ. β' 1-10)· Εὐαγγέλιον: 23 Ἀπριλίου, «*Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν*» (Ἰω. ιε' 17-ις' 2)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

Εἵδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι 5ης Αὐγούστου (πλὴν τῆς 1ης Αὐγ.), ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χοροὶ Ἰσραήλ*». Εἰς τὴν λειτουργίαν ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «*Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης*» μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου (πλὴν τῆς 1ης καὶ τῆς 5ης Αὐγούστου).

28. Πέμπτη. Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παομενᾶ τῶν ἀποστόλων. Εἰρήνης ὀσίας Χρυσοβαλάντου, Παύλου ὀσίου τοῦ Ξηροποταμηνοῦ.

Ἀπόστολος: ἁγίων, Κυρ. μυροφόρων (Πρξ. ς' 1-7)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ιε' 12-21).

29. Παρασκευή. Καλλινίκου καὶ Θεοδότῃς μαρτύρων (γ' -δ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ζ' 35-η' 8)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ιε' 29-31).

30. Σάββατον. Σιλουανοῦ τοῦ καὶ Σίλα καλουμένου, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου ἀποστόλων (α' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου μετ' ἀλληλουκία εἰς τὸν ὄρθρον (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§45-51)

* Οὔτε τὸ Τυπικὸν οὔτε τὸ Μηναιὸν ὀρίζουν ποῖον εἶναι τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου. Εἰς τὸ Εὐαγγελιαρίον ἀναγράφεται διὰ τὴν σήμερον ἢ ὡς ἄνω εὐαγγελικὴ περικοπὴ, ἐπειδὴ ὁμοῦς τὸ ἐν χρήσει Μηναιὸν Ἰουλίου καὶ τὸ Τυπικὸν τῆς Λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα ὀρίζουν εἰς τὴν λειτουργίαν τὸ Εὐαγγέλιον τῆς 23ης Ἀπριλίου, ἢ περικοπὴ τοῦ Εὐαγγελιαρίου (ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν) χρησιμοποιεῖται εἰς τὸν ὄρθρον.

καὶ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια. Ἀπόστολος: ἀποστόλου Σί-
λα, Σαβ. ε' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιε' 35-41)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας,
Σαβ. ζ' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 37- ια' 1).

31. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Εὐδοκίμου δικαίου (θ' αἰ.), προ-
εόρτια τῆς προόδου τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Ἦχος πλ. β', ἑωθινὸν
ζ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα,
«Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰδήσις. Συμφάνως μὲ σημειώσιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (εἰς τὴν τελευταίαν
παράγραφον τοῦ μηνὸς Ἰουλίου), ἐὰν ἡ 31η τοῦ μηνὸς «τύχη ἐν Κυ-
ριακῇ, ἢ προεόρτιος τῆς προόδου τοῦ Σταυροῦ ἀκολουθία καταλι-
πάνεται, μὴ ὑπάρχοντος ἐν τῷ ὄρθρω κανόνος προεορτίου».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ ἁγίου
στιχηρὰ προσόμοια 3 «Μακαριώτατον τέλος» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα,
τὸ ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου «Παντὸς δικαίου μνήμη», Καὶ νῦν,
«Τίς μὴ μακαρίσει σε».

ΕἰΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον
αὐτῶν «Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Ἐκ γῆς ὁ κα-
λέσας σε», Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπό-
κρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς
κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ
ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος»
τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ' εἰς
τὸ Καὶ νῦν τῆς α' στιχολογίας τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστ. ἀπολυ-
τικίου «Ὁ τὴν εὐλογημένην»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ
ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τά-
ξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ ἁγίου «Υψηλὸν τὸν βίον ἐσχηκώς» μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρόσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ' ὤδης τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χοροὶ Ἰσραήλ»· «Τὴν τιμιωτέραν», καὶ ὁ εἰρμὸς «Ὁ τόκος σου ἄφθορος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος», τὸ ζ' ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ ἁγίου «Καὶ ζῶν εὐδόκιμος ὠφθης» καὶ τὸ κάτωθι ὁμοιον θεοτοκίον·

«Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, παρθένε μῆτερ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ζ' ἑωθινὸν «Ἰδοὺ σκοτία καὶ πρωί», Καὶ νῦν, «ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Ἐκ γῆς ὁ καλέσας σε» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ζ' ἔβδ. ἐπιστ., «Ὁφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοί» (Ῥωμ. ιε' 1-7)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ζ' Ματθ., «Παράγοντι τῷ Ἰησοῦ ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ» (Ματθ. θ' 27-35).

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.